

Orquestra Simfònica
Sant Cugat

Diari del Concert

Dimarts 29 i dimecres 30 de desembre del 2009 N. 37

L'Orquestra Simfònica Sant Cugat incorpora al repertori del festival de valsos la "Rapsòdia de Nadal" d'Albert Guinovart

No és un vals però té el caràcter d'un vals. És el cinquè moviment ("Tempo di Polacca") de la simfonia número 3, "La Polonesa", del rus Piotr Íltx Txaikovski (1840-1893). Amb aquesta peça l'Orquestra Simfònica Sant Cugat ha iniciat el concert d'aquesta nit al Teatre-Auditori Sant Cugat. La majoria de les altres peces que ha interpretat la formació simfònica santicugatena, dirigida per Josep Ferré, són de Johann Strauss júnior (Viena, 1825-1899), director d'orquestra i músic austríac que va continuar la línia compositiva del seu pare, Johann Strauss, creador del vals. L'Orquestra també ha ofert un vals d'Eduard Strauss (1835-1916) ("Augensprache"; "El llenguatge dels ulls") i un de Joseph Strauss (1827-1870) ("Música de les esferes").

A més, els espectadors han escoltat algunes de les més populars melodies de Nadal: "Les dotze van tocant", "El desembre congelat", "El noi de la mare" i "Fum, fum, fum", totes incloses dins la "Rapsòdia de Nadal" del prestigiós compositor català Albert Guinovart, que ha assistit al concert. Nascut a Barcelona l'any 1962, Albert Guinovart és pianista i compositor. És un músic integral: intèrpret de música clàssica de repertori per tot el món, compositor de musicals d'èxit ("Mar i cel", "Flor de nit") i bandes sonores per a televisió ("Nissaga de poder", "El cor de la ciutat") i cinema ("El llarg hivern", Premi Nacional de Música), de simfonies, música coral, de cambra, orquestracions diverses... Aquest mateix mes de desembre s'ha estrenat "Alba Eterna", la segona òpera de Guinovart.

Com és habitual en aquest concert, els músics de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat han ofert algunes bromes a la segona part. Fins i tot ha aparegut uns instruments no habituals a l'orquestra, unes culleres, que el percussionista

Fotografia: Oscar Mirarro

L'Orquestra Simfònica Sant Cugat, dirigida per Josep Ferré.

Quim Solé ha fet sonar amb gran facilitat. A més de les bromes, hi ha hagut moltes altres sorpreses fora de programa, com la interpretació de "Santa Nit", de Franz Gruber, que ha comptat amb la participació del públic, la lectura d'una poesia escrita per aquest concert per Lluís Calvo, i la inclusió "transgressora" de la melodia de "Moltes felicitats" dins la partitura del "Danubi Blau", de Johann Strauss júnior, amb motiu del vintè aniversari de l'Orquestra.

Aquest mateix concert s'ha realitzat aquest mes de desembre al Teatre Joventut de L'Hospitalet de Llobregat, al Teatre Zorrilla de Badalona i al Teatre Atrium de Viladecans, i es realitzarà els propers dies al Poliesportiu de Lliçà d'Amunt (1 de gener), a l'Sport Hotel Village (Soldeu, Andorra) (2 de gener), al Teatre Municipal Cooperativa de Barberà del Vallès (3 de gener), al Teatre Fortuny de Reus (4 de gener) i al Teatre Kursaal de Manresa (10 de gener).

Fotografia: Oscar Mirarro

El percussionista Quim Solé ha fet sonar unes culleres amb gran facilitat.

Fotografia: Mané Espinosa

El director de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat, Josep Ferré, i el compositor Albert Guinovart, just abans de l'inici del concert d'aquesta nit al Teatre-Auditori Sant Cugat.

L'Orquestra prepara el 20è aniversari

El 4 d'abril del 1990 es va realitzar el primer assaig de l'Orquestra de Cambra Sant Cugat. Uns mesos més tard s'interpretava al Monestir de Sant Cugat el primer concert. Era el 30 de juny de 1990 en el tradicional concert de Festa Major que la Coral Sant Cugat del Club Muntanyenc realitzava cada any. D'aleshores ençà, el que uns anys més tard serà l'Orquestra Simfònica Sant Cugat ha realitzat més de 500 concerts i ha esdevingut una de les principals orquestres de Catalunya. Amb motiu del seu vintè aniversari, que té lloc el 2010, l'Orquestra Simfònica Sant Cugat prepara una sèrie de propostes, entre les quals cal destacar l'edició d'un llibre que repassarà la intensa trajectòria de la formació musical, un concurs de composició, una exposició a la Biblioteca del Mil·lenari i una programació de concerts especial amb obres com "Petruska", d'Igor Stravinsky, el concert per a piano i orquestra número 1 de Fryderyk Chopin i el "Rèquiem" de Johannes Brahms, entre d'altres.

L'Orquestra assaja "Petruska", de Stravinsky

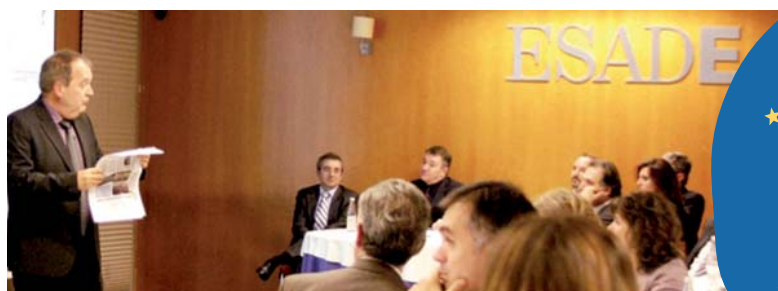
Les composicions d'Igor Stravinsky (1882-1971) són d'una gran riquesa -contenen un munt d'estils: impressionisme, neoclassicisme, dodecatonisme, influència del jazz...- i extraordinàriament difícils de tocar. L'Orquestra Simfònica Sant Cugat s'ha llançat a assajar una de les principals obres del compositor rus, "Petruska" (música de ballet), per tal de tocar-la l'any del seu vintè aniversari. De "Petruska" cal destacar una orquestració colorista, influència de l'impressionisme francès i de Rimski-Korsakov, mestre de Stravinsky. "Petruska" serà interpretada el proper 19 de març al Teatre-Auditori Sant Cugat sota la batuta de Josep Ferré. Hi participarà també la Jove Orquestra Simfònica del Baix Llobregat.

Nadala

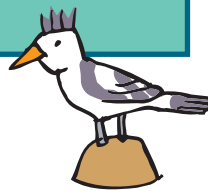
Sonen veus, càlides veus,
la remor dels qui avui
il·luminen els vespres d'hivern
amb paraules que esberlen el cel.
I així diuen l'amor.
I es fan promesa i llum.

Sonen veus, càlides veus.
Quan la nit cau gebrant
ajuntem el non-non d'aquest cant
a les veus que ressonen a prop.
I així diem l'amor.
I ens fem promesa i llum.

Lluís Calvo
desembre 2009

Josep Ferré va pronunciar el passat 22 de desembre, a ESADE, la conferència "L'Orquestra simfònica, un treball d'equip". A la foto, amb el "Diari del concert".

Els músics

Els músics que han interpretat el concert d'avui són:

Itziar Aguirre Rodríguez, Núria Belmonte Llongueras, Jean Clau de Berçot, Pep Bonachera Fernández, Julià Borràs i Querol, Joan Bosch Daniel, Santiago Burgos i Tarrida, David Calvet Amaro, Anna Calvo Turull, Joan Camps Claveria, Francesc Castiello Martínez, Pere Charles Pradas, Ignasi Corella Solé, Nerea de Miguel Ramos, Antonia Escalas Bernat, Marta Escoz i Balaguer, Teresa Espuny Pujol, Oriol Ferré i Puntos, Violeta Ferré i Puntos, Albert Flores Freixanet, David Franch Lligoña, Jordi Garcia Navarro, Sara Guri Casallachs, Geert Hendrik Krosenbrink, Josep Juan i Pomes, Robert Julià Soriano, Momo Ko Furukawa, Beatriz Lizarte Martín, Gemma Llorens Galbany, Jairo Londoño Valencia, Lluís Martínez Martínez, Mario Markovich Trailo-vich, Borja Mascaró Vidal, Sergi Mauro Menchén, Enric Mestre Gras, Josep Mira i Orcina, Vasil Nikolov, Judith Ortega Larriba, Eva Panyella Callao, Marina Parellada Alfonso, Andrea Peiron Martín, Bernat Piqué Marre, Mirjan Plas, Laia Pujolas Casadevall, Carles Rambla Tió, Artur Regada Matas, Sebastià Rio Serracarabasa, Toni Rocosa Girbau, Juan Rodríguez Poveda, Cristina Romani Quinto, Marina Romo Vivancos, Judit Rovira i Gols, Aloïma Ruiz Boada, Mayte Santos Pérez, María José Segovia Torres, Albert Serra i Oller, Paula Sirvent Raga, Quim Solé Escobar, Nayden Spassov, Natsuko Sugao, Maria Ugarte López-Herce, Jordi Vila Losada, Eric Willy Galobardes, Ignacio Zamora Rodríguez i Yana Zuyeva.

Orquestra Simfònica Sant Cugat

Director: Josep Ferré.
Administració: Marta López i Isabel Sorando.
Imatge corporativa: Violeta Ferré.
Regidor: Joan Berlanga.

Valsos, polques i nades

Música d'un rus amb regust polonès. D'aquesta manera ha començat el concert de Nadal de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat. Piotr Ilitx Txaiovski, un compositor a qui associem sobretot al món dels ballets ("Trencanous", "La bella dorment" o "El llac dels cignes") ens va deixar també sis simfonies, de les quals avui dia s'interpreten sobretot les tres últimes. Aquesta tercera consta de cinc moviments –cosa atípica en Txaiovski-, dels quals n'hem sentit l'últim, que porta com a indicació "Tempo di Polacca": d'aquí ve que l'obra s'anomeni popularment simfonia "Polonesa". Però aquesta no va ser l'única polonesa que va compondre el músic rus. Val la pena recordar també la que va escriure per a l'òpera "Evgueni Oneguín". I és que no només hem d'associar les poloneses amb Chopin.

Els germans Strauss, Johann, Joseph i Eduard, van haver de fer front a la negativa del seu pare (Johann Strauss I), que no volia que es dediquessin a la música. Afortunadament, aquests desitjos no es van complir i avui podem gaudir d'un extens llegat de valsos, marxes, polques o galops de tota mena, tal com van fer salons d'arreu d'Europa, durant la segona meitat del segle XIX.

Especialment significativa és la producció de Johann Strauss II que ha ocupat bona part del programa d'avui. No en va és a ell a qui s'anomena "El rei del vals". És l'autor de les obres més populars del gènere, començant pel mateix "Danubi blau" o "Veus de Primavera", que hem sentit al començament de la segona part. Un vals que, curiosament, no va agradar a l'estrena però que s'ha conso-

Fotografia: David Ruano

Albert Guinovart

"Quan componc sempre penso en qui va dirigida la música"

-Compositor de musicals, bandes sonores, simfonies, corals, música de cambra, orquestracions, pianista... hi ha algun camp de la música verge per a vostè?

-Una cosa que sempre he tingut clar que no faria és dirigir. Penseu que s'ha de tenir un caràcter especial, i jo no el tinc.

-El fet de ser pianista l'ha ajudat a compondre, oi?

-Efectivament, penso que el meu vessant de compositor és una conseqüència directa de la meua experiència interpretativa. Quan componc, sempre penso en qui va dirigida la música, en el receptor.

-Què diria als qui diuen que la seva música no és avantguardista?

-Que avui dia és més important cercar l'autenticitat que l'originalitat. Penseu que l'experimentació ja és cosa del passat.

-Els pianistes ho teniu malament per tocar en una orquestra simfònica. Si ets violí, viola o violoncel és més senzill que trobis una orquestra per tocar, però de piano, en una orquestra, només n'hi ha un com a màxim...

-Doncs sí, però jo tinc la sort de tocar sovint com a pianista solista. El repertori és extens i fantàstic, i molt apreciat pel públic.

-Què el va portar a estudiar música?

-Tot va ser una casualitat. De molt petit tenia una veïna que donava classes de piano. Jo amb poc més de tres anys acompanyava la meua germana a les classes; un dia vaig començar a tocar el piano per jugar... i em va fascinar. Des de llavors sempre he sentit que la música era la meua vocació.

-Va dubtar a l'hora de decidir dedicar-se a la música?

-Vaig dubtar si dedicar-me'n professionalment, i per això vaig començar enginyeria de telecomunicacions, però me'n vaig convèncer després del primer any d'estudis. Tenia clar que era més important fer el que em demanava el meu cor que no pas el meu cap. I per sort crec que ho vaig encertar.

-Té hobbies que no tinguin relació amb la música?

-És difícil tenir hobbies amb una feina tan absorbent. De tota manera, m'agrada el cinema i el teatre.

lidat com un dels més interpretats. A diferència d'altres, aquest vals comença de seguida, sense la típica introducció orquestral lenta.

Abans hem sentit l'obertura de l'opereta "El baró gitano". L'opereta havia nascut a París i s'havia estès per altres capitals com Viena o Londres. L'opereta vienesa té com a característica principal que està cantada en alemany, que conté parts parlades (també en alemany) i que fa ús de ritmes com el vals o la polca. Quan es va estrenar, "El baró gitano" va agradar tant que van representar-la 84 vegades més. L'èxit es va estendre ràpidament i és, juntament amb "Die fledermaus" (El ratpenat), l'opereta més coneguda de Johann Strauss.

Entre els compositors austríacs i el rus,

un català:

Albert Guinovart, de qui hem sentit la "Rapsòdia de Nadal", una partitura escrita arran d'unes nades que havia compost per encàrrec de Conxita Garcia, directora del Cor Jove de l'Orfeó Català. L'estrena d'aquestes peces –en versió de cor i piano- va ser en un dels concerts de Sant Esteve del Palau de la Música Catalana. Posteriorment, Guinovart va escollir quatre de les més populars –"Les dotze van tocant", "El desembre congelat", "El noi de la mare" i "Fum, fum, fum"–, les va orquestrar i les hi va donar un aire nou, amb uns arranjaments que, com hem pogut comprovar, fan lluir el color dels diferents instruments que formen l'orquestra.

Avui han sonat valsos, nades... i polques. Tot i el nom, la polca no neix a Polònia sinó a Bohèmia. Això va ser cap a l'any 1830 i ràpidament es va estendre per tot Europa amb gran èxit. La "Nova pizzicato polca" té com a peculiaritat que els instrumentistes de corda deixen l'arquet per tocar el seu instrument només amb els dits, pessigant les cordes, fent pizzicato. Si aquesta és "nova", vol dir que n'hi havia una anterior: la "Pizzicato polca" l'havien escrit a mitges Johann i Joseph, 22 anys abans. Però hi havia més polques: la d'Eduard Strauss de la primera part i també "Éljen a Magyar!" (Visca Hongria!), la frenètica peça que ha tancat el programa oficial del concert.

Pere Andreu Jarrod

Propers concerts de l'Orquestra

- 1 de gener: Festival de valsos i danses. Poliesportiu de Lliçà d'Amunt.
- 2 de gener: Festival de valsos i danses. Sport Hotel Village, Soldeu, Andorra.
- 3 de gener: Festival de valsos i danses. Teatre Municipal Cooperativa, Barberà del Vallès.
- 4 de gener: Festival de valsos i danses. Teatre Fortuny, Reus.
- 10 de gener: Festival de valsos i danses. Teatre Kursaal, Manresa.
- 19 de març: Petruska, d'Igor Stravinsky. Orquestra Simfònica Sant Cugat i Jove Orquestra Simfònica del Baix Llobregat. Teatre-Auditori Sant Cugat.

Propers espectacles del Teatre-Auditori

- 22 de gener: Victor Manuel. Vivir para cantarlo (música).
- 24 de gener: El Mariner de Sant Pau, Marduix (teatre de titelles, espectacle familiar).
- 24 de gener: Maruxa, d'Amadeu Vives. Cor Amics de l'Òpera de Sabadell i Orquestra Simfònica del Vallès (sarsuela).
- 30 de gener: Llits, de Lluís Danés. Música: Lluís Llach (circ).
- 4 i 5 de febrer: Un dios salvaje, de Yasmina Reza (teatre).
- 14 de febrer: Mutacions. Rèquiem de Duruflé. Camerata Sant Cugat (música).

<p>Patrocinador Fundador</p> <p>FUNDACIÓ PRIVADA MÚSICA SIMFÒNICA I DE CAMBRA</p>	<p>FUNDACIÓ JESÚS SERRA</p> <p>Grup CATALANA OCCIDENT</p>	<p>TEATRE AUDITORI SANT CUGAT</p>
<p>ferrer</p>	<p>Generalitat de Catalunya Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació</p>	<p>Ajuntament de Sant Cugat</p>
<p>SOCIS PROTECTORS:</p> <p>AUX VYD-VSS Avant Grup Autocars Campmany Dona Home Carnisseries Tubau Carré Mobles Cebado, de Carmen Martínez Gràfiques Celler Ofinova Rotary Club Sant Cugat Sacum TMA</p>		

<p>Orquestra Simfònica Sant Cugat</p>	<p>Número 37. Dipòsit legal: B-50580-2003.</p> <p>Edita: Fundació Privada Música Simfònica i de Cambra. Presidenta: Flora Puntos i Cabero.</p>	<p>Membres de la Junta de l'Associació Orquestra Sant Cugat i del Patronat de la Fundació Privada Música Simfònica i de Cambra: Josep Maria Ferré i Bofarull, Josep Ferré i Rovira, Josep Jové i Sotorres, Lutz Mittermüller, Francesc Puntos i Amorós, Flora Puntos i Cabero, Joaquim Sans i Oliveró, Ruffo Ventura i Aspas.</p>	<p>Carrer dels Marges, 25, local. 08172 SANT CUGAT DEL VALLÈS. Tel. 93 589 31 93 Fax. 93 589 32 54</p> <p>music@simfonica.cat www.simfonica.cat</p>	<p>Dirrecció: Daniel Romani. Fotografia: Mané Espinosa. Disseny gràfic: Isabel Núñez. Il·lustració: Marta Balaguer.</p>
---------------------------------------	--	---	---	---